

בסימטה נידחת והזמינה לקוחות - והפכה סלע מחלוקת משפטית

סון. הויכוח התבסס הפעם לא על עובדות המעשה, אלא על תקדימים מן המשפט האנגלי, לי, שהובאו כדי להגדיר את מושג השידול מבחינה משפטית.

סיפר התובע על משפט אנגלי, שבו הורשע נאשם בשידול למעשה מגונה: הנאשם יצא מבית-שימוש ציבורי, הלך ברחוב כש הוא מנענע את החלק התחתון של גופו ו שולח נשיקות באוויר לכל גבר העובר לידו. הוא נשפט לאחר מכן על שידול למעשה הומוסקסואלי.

לעומתו, הוכיח הסניגור תקדים אחר, ל- סתירת דברי יריבו. הוא סיפר על נאשם שזוכה מאשמת שידול, למרות שכתב על קיר בית, לעיני עוברים ושבים, כי: "אני זונה ממין זכר. אני מקבל את לקוחותי ב- דירתו ברחוב...". בית-המשפט האנגלי קבע כי היתה זו הצהרה בלבד - לא שידול.

★ ★ ★

הגיבורה עיפה

קבע השופט יורן, בפסק-דין אליו הצטרף גם השופט חיים בנטל: שופט השלום המלומד קבע בבירור, כי המשיבה, בעומדה ברחוב, פנתה אל היתלונן במילים, עשר לירות, והוא הבין את כוונתה, נתן את הכסף והלך איתה. או למ השופט המלומד סבר, כי לא היה בכך משום, שידול, כיוון שהמילה, שדל, או solicit באנגלית, פירושה הצק בבקשות, הפצר בעקשנות או הטרד (importune), ואילו המשיבה לא הפצירה במתלונן, לא הציקה לו בדיבורה, ולא הטרידה אותו. אכן, יש לציין, ראשית, כי הפירוש הנ"ל אינו הפירוש היחיד או הבלעדי של המילה solicit, והוא מתברר עוד יותר עלידי ה- הבול הקיים בין החוק באנגליה ובסקוטלנד בנידון זה. וכך, בסעיף (1)167 שלנו, נאמר כי שידול יכול להיות by word or gesture.

נאשמת מזרחי נמסר ליו"

בקרב המשפטי שהתנהל בשעת העירעור, ניצבו זה מול זה שני יריבים תקיפים. מול סניגורה של שולמית, עורך-הדין משה סנובסקי, ניצב פרקליט המחוז אליעזר ליב-

מחיר מתקבל על הדעת. לכן הסכמתי מיד" שולמית מזרחי לקחה את הכסף והביאה את המשלם לכוך חשוך, כדי למכור את סחורתה. בעת המעשה הופיע במקום שוטר,

חופש השידור

עצר את היצאנית וגבה עדות מן הלקוח. היא הועמדה לדין בפני שופט השלום יוסף קירטוני, והואשמה באשמה כפולה: שידול לזנות ומעשה מגונה במקום ציבורי. אך השופט זיכה אותה, בפסק-דין מפורסם (העולם הזה 1426), הסביר כי המילים ש נאמרו עלידי הנאשמת אין להגדירן כשידול. בעת בירור הפרט השני של כתב האישום לא הסתפק השופט בעדויותיהם של השוטר והלקוח, יצא בלוויית הצדדים לביקור ב- מקום, כדי לברר האם אירע המעשה ב- מקום ציבורי. כתב אז השופט קירטוני בפסק-דינו: "ב- ביקורי התברר שהמקום, שהעד כינה אותו בשם, שקע, הוא מיבנה קטן מוסך למכוני-ניות, ואורכו הוא כ-20 מטרים לערך. רוחבו כ-3.5 מטרים, והוא נמצא במרחק כ-25 מטרים מפינת רחוב המסגר. המקום בו התחנן העד בנאשמת הוא במרחק של כ-15 מטרים מן הכניסה למוסך. הרחוב אינו מואר. "על סמך ביקורי במקום שוכנעתי שה- מקום בו באה הנאשמת במגע מיני עם ה- גבר - לא רק שאינו מקום ציבורי, אלא שבליה אי אפשר לראות מה שנעשה במרחק של כ-15 מטרים מפתח המיבנה. אין לי כל ספק שלוליא הרצון לבדוק את המקום, עלידי הרב-שוטר נחמני - אשר ידע על ה- מקום כמקום-מיפגש לעברות זנות, ולוליא אור הפנס בו השתמש - לא היה יכול לראות בנעשה בחושך, במרחק של כ-15 מטרים מהפתח וכ-20 מטרים מן הרחוב."

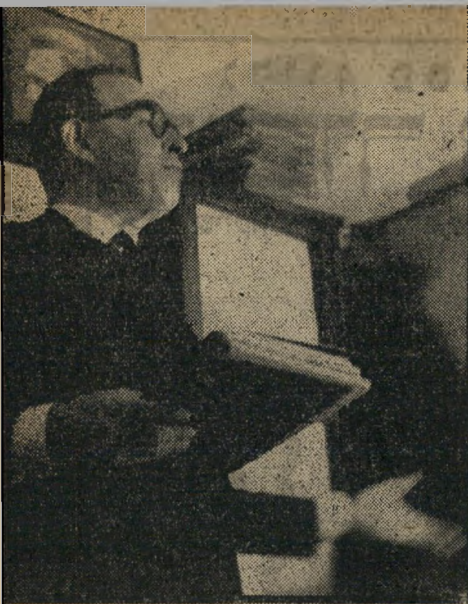
★ ★ ★

זונה ממוין זכר

פסק-דינו של השופט קירטוני, שזיכה את הנאשמת, הביא לתגובה מהירה מצד התביעה: עירעור שהוגש שבועיים לאחר מכן. יתכן כי התגובה לא היתה מהירה כל כך, לוליא תקף השופט את המשטרה עצמה, בטענה ששורת בשורותיה אי-הבנה בקשר להגדרת של עבירות הקשורות בזנות. "הזנות עצמה אינה עבירה", טען השופט. "לאור המחסור בכוח-אדם, נראה לי כי טוב תעשה המשטרה אם תעסיק את כוחותיה המוגבלים בתפקידים אחרים, מלבד תפיסת זוגות בפניות הנידחות של העיר", קבע הוא.

מקום העבירה

המקשר את החוקים כביש פתח-תקווה עם רחוב ה- מסגר, בו נתפסה שולמית מזרחי בשעת מעשה, בחברת לקוח, הועמדה לדין. בתמונה נראית יצאנית, המנסה לעצור את המכונת המתקרבת לעברה, בה נמצאים כתב וצלם העולם הזה. מצד שמאל משאית צבאית, שבה שני חיילים, איתם התמקחה היצאנית קודם לכן.

שופט שלום קירטוני "מה זה שידול?"

כלומר: גם העויה בלבד מספקת, וממילא, סמי מכאן, הצקה בבקשות או בהפצרות ב- עקשנות. אולם לפי החוקים שבאנגליה ובחילם, להבדיל מסקוטלנד, נחוצה היתה הסרדה ל- צורך עבירה זו, ובלעדו אי אפשר היה ל- הרשיע פרוצה בשידול. לא כן בסקוטלנד. כאן די היה תמיד, לצורך ההרשעה, בהוכחת שוטטות למטרת זנות. אין ספק כי לפי הסעיף (1)167 שלנו אין צורך בהוכחות הסרדה, ועליכן די היה ב- דיבורה של המשיבה כדי להוות את העבירה של שידול על-פי סעיף זה. עורך-הדין סנובסקי לא הסכים עם הגיר- סה הסקוטית, בפירוש מושג השידול, ש- הובאה בפסק-דינו של השופט יורן. הוא מת- כונן להגיש עירעור נוסף, לבית-המשפט ה- עליון, הודיע כבר על נכוונתו להילחם שוב בזירה המשפטית.

רק אשה אחת התעייפה בינתיים מן ה- מאבק. זוהי גיבורת הפרשה, שולמית מזרחי. גם הפעם היא מסבירה את החלטתה ללא התרגשות, בצורה עיסקית בלבד: "הזנות לא משתלמת. הכסף בא קל, אך אין בו תועלת. חשבתי לחסוך כסף לדירה טובה, אך גם את זה לא הצלחתי לעשות. יותר מדי כסף ער- לים המשפטים ועורכי-הדין."